

ἄσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμε / ρον τοῦ τὸ παραδίνειν νὰ τὸ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται
ὡς πράμα δικόν του καὶ ἀγορᾶς του πουλήσιν χα / ρίσειν ψυχικὸν τὸ δώσιν καὶ τὰ
ἐξῆς. Καὶ διὰ κανένα καιρὸν ὁποῦ νὰ ἤθελε εὐρεθῇ κανεὶς νὰ / δώσῃν πείραξιν ἢ
νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν πράμα ὁμπλιγάρεται ἢ αὐτὴν πουλήτῃ / καὶ
τὰ καλὰν τῆς νὰ μαντινιέρῃν καὶ νὰ ντεφεντέρῃν εἰς πᾶσαν ἐνάντιο καὶ τὰ ἐξῆς.
Ὅθεν εἰς / βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζουν καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας
ρεάλια τρία ἦτοιν 3 / ὁ ἀλλήλο / γήσας νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ πάλι ἢ παρὼν πουλησία
νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην παρακαλῶν / τας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους
οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.—

/ —παπᾶ Νικολὸς Μοσχόπουλο μάρτυρας—

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα / καὶ μαρτυρῶ.

41

Συμβιβασμός

φ. 28^{r-v}

/ Ἐβγαλμένη καὶ πάλι ἀπὸ μαστρο Ἰωάννη.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Μαγίου 21 / τὴν σή-
μερον ἢ κερά Κατερί / να ἢ θυγάτηρ τοῦ ποτὲ μακαρίτην παπᾶ Μιχάλην Τουλούκα
καὶ γυνὴ τοῦ Γεωργάκη Σπανοῦ καὶ ἢ θειὰ / τζην ἢ κερά Σταματούλα ἢ θυγάτηρ
τοῦ ποτὲ Ἰωάννη Τουλούκα καὶ γυνὴ μαστροῦ Ἰωάννη Φλόκα πέφτουν / εἰ σὲ συνί-
βασιν ἀνάμεσάν τος ἡγου ἀπάνων εἰς τὴν τεφερέντζια ὅπου ἐγύρευεν ἢ ἄνωθεν κερά /
Κατερίνα ἀπὸ τὴν θείαν τῆς τὴν ἄνωθεν κερά Σταματούλα ὅτιν νὰ τὴ ριφάρῃν εἰς
τὰ πράματα ὁποῦ τῆς / εἶχεν ταμένα εἰς τὸ προικοχάρτιν τος ὁ ποτὲ παππούς τῆς
ἡγου ὁ κύρης τῆς κερά Σταματούλας καὶ ἔτζι συνμπι / βαστικῶς οἱ αὐτὲς θειὰ καὶ
ἀνηψάν καὶ μὲ τὴν γνώμην τῶν ἀντρός τος τῶν ἄνωθεν ἐδῶ πρεζέντε ὅλοι / τος κάνου
τὸν μπαρόντα ταιριασμὸν καὶ δίνειν ἢ κερά Σταματούλα τῆς αὐτῆς ἀνιψιάς τῆς τὰ
π[ρά] / ματα τῆς ἀγίας Παρασκευῆς στὴν τοποθεσία τοῦ Κεραιμοῦ τὰ μέσαν καὶ
τὰ ὅζων καθὼς εὐρίσ[κο] / νται μὲ τὰ δέντραν τος. Ἀκόμη καὶ τὴ φυτεία ὅπου εἶναι
στὰ Καψάλια τὴν σύνμπλια τοῦ ἀμπελιοῦ τῆς ἴδια[ς] / Σταματούλας στὶς Ἀροχλά-
δες καὶ εἶναι ντριτεμένην τὴν ἐντριτεύειν ὁ μισερ Μαρκάκης [[του]] ὁ Ἀναπλιώ-
[της] /. Ἀκόμα καὶ τὸ συκογυράκιν ὅπου εἶναι εἰς τὸ Στρατιώτην λεγόμενον τὸν
μαστρο Γιάνην. Ἀκόμα εἰς τὸ Σ[...] / κρὸ ἓνα κομμάτιν χωράφιν τὸ σύνμπλιο τοῦ
Πασκάλη τοῦ Τριαντάφυλου καὶ ἔχειν καὶ μία ἐριν[.....] /. Ἀκόμα ἐμοιράσασιν
καὶ τὰ κάτωθεν πράματα ἡγουν τὸ ἀμπέλι τῶν Ἀροχλαδιῶ καὶ ἐπῆρε ἢ / κερά Κα-

τερίνα τὴν μεριά τοῦ ἁγίου Συμεγὼν καθὼς εἶναι μὲ τὰ δέντραν τος καὶ ἡ κερά Στα-
ματούλα ἐπῆρε / τὴν μάρτην τὸ λάκωμα τῆς Πρινίας μὲ τὰ δέντραν τος καθὼς
εὐρίσκονται. "Οθεν εἰς τὴν μάρτε / τῆς κερά Κατερίνας εὐρίσκεται καὶ ἡ ληνὸν
τῶν αὐτῶν πραμάτων καὶ ἔτzin νὰ τὴν νῆχου αἰωνί / ὡς οἱ αὐτὲς δύο μάρτες νὰ
βάζουν τὰ σταφύλιαν τος μέσαν νὰ τὸ ρέβγουνται καὶ οἱ δύο μερίδες/. Ἀκόμα τοῦ
Σαμόλη τὸ χωράφιν τὸ ἐμοιράσασιν καὶ ἐπῆρε ἡ κερά Κατερίνα τὴν μάρτεν ὅπου /
εἶναι σύνπλια τοῦ Δημήτρην Κεφάλια μὲ τὰ δέντρα του καθὼς εὐρίσκεται καὶ ἡ κερά
Σταματούλα ἐ / πῆρε τὴν μάρτην τῆς στράτας μὲ τὸ πηγάδιν καὶ μὲ τὰ δέντρα του
καθὼς εὐρίσκεται τὰ ὅποια / πράματα τὰ ἐμοίρασεν ὁ ἄνδρας τῆς κερά Σταματούλας
καὶ ἐπῆρε ὁ ἄνδρας τῆς κερά Κατερί / νας καθὼς ἄνωθεν γράφομεν καὶ οὕτως τὰ
αὐτὰ μέρην ἡγου τὰ αὐτὰ ἀνδρόγυνα ἔμεινα / κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένειν μὴ ἔχοντας
πλέα νὰ γυρέψην κανεῖς τος εἰς περ τοῦ ἄλλουν τος κανέ / να δικαίωμα ἢ καμμία
σκαντάλισην ἀλλὰ νὰ μείνουν εἰρηνικοὶν καὶ ἀσκανδάλιστοι καὶ ὅποιος ἄ / πὸ τὰ
αὐτὰ μέρην ἤθελε γυρέψην εἰς κανέναν καιρὸν νὰ σκανδαλίσην ἢ νὰ συνεχίσην νὰ
πλη / ρώνην κοντάνα τοῦ κατὰ καιροῦ ζαπτιτζῆν ρεάλια πενήντα ἦτοι (νούμερο) 50/
καὶ πάλι ὁ παρὼν / ταιριασμὸς καὶ ἡ παρὼν μοιρασιά νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ
ἀχάλαστην παρακαλώντας καὶ ἄ / ξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ
χειρὸς τος ἀπογράφοντας καὶ οἱ μερίδες εἰς ἀσφάλεια.

/ —παπα Ἰωάννης Κακαλιόρης μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθεν.—

/ —Τζανὲς Γρίσπος μάρτυρας σᾶνωθε:—

/ —Γεώργιος Σπανὸς καὶ ἡ συνβία μου στέργομε καὶ βεβαιώνομε:—

/ —Ἡ ἄνωθεν ἡ κερά Σταματούλα καὶ ὁ συμβίος τῆς ὁ μαστρο Ἰωάννης στέργου

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

42

Συμποσχετικὸ

φ. 29r*

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 16]80 ἐν μηνὶ Μαγίου 29 / [ἐπει-
δὴ καὶ νὰ] εὐρίσκεται κάποια διαφορὰ ἀνάμεσαν τοῦ ἀφέντην / [Τζαμπ]ατάκην
Μπαρόντζην καὶ μισέρ Ἀντώνη Γρίσπο ἀπάνω εἰ σὲ σαράν / [τα] πέντε ρεάλια
ὅπου ὁ αὐτὸς Γρίσπος ἔδωσεν διὰ τὸν αὐτὸν ἄ / [φ]έντην Τζαμπατάκην καθὼς μία
μπόλτζα ἐφάνην ἀπὸ τὸν μα / καρίτην ποτὲ ἀφέντην Φραντζέσκον Μπαρόντζην τὸν

* Τὸ φύλλο 29 ἔχει σχῆμα μικρότερο ἀπὸ τὰ συνηθισμένα φύλλα τοῦ κώδικα.

